Maandag, 19 Mei 1941 DAGBLAD 58ste Jaargang, No. 3302

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Arubafl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. J. Hartog, spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Zullen de Nazies van uit Dakar het Westen bestoken?

Sollum nog in Britse handen. Hertog d'Aosta Capituleert.

NIEUWE OVERWINNING IN ABESSINIË.

Een Brits communiqué deelde mede, dat 800 Italianen werden gevangen genomen ,toen de Britse Imperiale strijdkrachten op Vrijdag de plaats Dalle veroverden, hetwelk een kruispunt is van wegen op 35 mijl ten Zuiden van Sciasciamanna. Enkele Stafofficieren, twee kanonnen en twee gepantserde wagens werden eveneens genomen (Nairobi, (AP) 19.5).

AMBA ALAGI GEEFT ZICH OVER.

Het Italiaans Hoofdkwartier maakte bekend, dat de Italianen onder den Hertog van Aosta de plaats Amba Alagi in Ethiopië aan de Engelsen hebben overgegeven, doordat men zonder voedsel en water kwam te zitten. Men deelde mede, dat Amba Alagi na zich buitengewoon verdedigd te hebben, gebrek leed aan voedsel en water en het onmogelijk was om zorg te dragen voor de gewonden, zodat de gevechten moesten worden gestaakt (Rome, (AP) 19.5).

HERTOG VAN AOSTA GEVANGEN.

De Italianen deelden mede, dat bij de overgave van Amba Alagi de Engelsen alle militaire eer bewezen hebben aan het garnizoen bij het verlaten van de sterkte. De Hertog van Aosta deelt het lot van zijn troepen.

Het Hoofdkwartier deelde verder mede, dat de Italiaanse weerstand wordt voorgezet in de gebieden rond Gimma en Gondar. Een Britse poging van de Italiaanse en Duitse strijdkrachten bij Tobruk aan te vallen, zou zijn verijdeld (Rome, (AP) 19.5).

SOLLUM IS NOG IN BRITSE HANDEN.

Van officiële Britse zijde wordt verklaard, dat de Britse strijdkrachten nog steeds in het bezit zijn van Sollum. Of de Engelsen Sollum van de Duitsers en Italianen hebben genomen, werd niet precies vermeld, doch een bericht, dat de Engelsen de plaats nog steeds houden, werd op Zaterdag ontvangen, toen de Duitsers beweerden haar te hebben bezet (Londen, (AP) 19.5).

DE RAF IN HET MIDDEN-OOSTEN.

De Raf nam gisteren op alle fronten in het Midden-Oosten het offensief en velde in totaal 22 vijandelijke vliegtuigen, grotendeels Duitse, tegen verliezen van slechts drie Britse.

Een communiqué deelde mede, dat zware Britse bommenwerpers de voornaamste vijandelijke bases in Cyrenaica aanvielen, terwijl de gevechtsvliegtuigen de grondtroepen steunden in het aanvallen van vijandelijke colonnes en convooien, waardoor op de weg tussen Tobruk en Bardia op zijn minst 20 voertuigen werden vernield. Zes Duitse oorlogsvliegtuigen werden vernield, toen de Engelsen de vijandelijke bases in Griekenland aanvielen en een aantal andere beschadigd. De Duitsers verloren acht vliegtuigen, die poogden Kreta aan te vallen en drie bij de aanval op Suez. Twee Gladiators, die boven Irak opereerden, schoten twee ME100's neer boven het Raschid-vliegveld in Irak (Caïro, (AP) 18.5).

COMMUNIQUE VAN CAIRO.

Gemeld wordt, dat de Engelsen de voorwaarden hebben gesteld voor de overgave van de Hertog van Aosta's geïsoleerde strijdkrachten te Amba Alagi in het Noorden van Ethiopië, welke voorwaarden werden overhandigd aan gezanten van den Hertog.

Gezegd, dat de strijdkrachten zouden zich 1000 Italianen bevinden en een onbepaald aantal koloniale troepen.

Doordat de Italiaanse weerstand bij Amba Alagi zwichtte, keken de Engelsen vol vertrouwen uit naar een snelle beëindiging van de operaties in de overige delen van Ethiopië en voornamelijk naar de twee overblijvende Fascistische sterkten Gondar in het Noorden en Gimma in het Zuiden. Volgens militaire kringen was Aosta het leven en de ziel van de weerstand en zal zijn onderwerping hoogstwaarschijnlijk invloed hebben op de overblijvende strijdkrachten. Een ander militair voordeel, dat zou worden gewonnen, zou de opening zijn van de weg tussen Addis Abeba en Asmara, welke thans wordt geblokkeerd door Amba Alagi. Door deze weg vrij te hebben zullen de operaties zeer geholpen worden en eveneens de administratie van het land gemakkelijker kunnen geschieden.

Dit zal wat Ethiopië zelf betreft, geheel in handen worden gelaten van den Negus, die een Staf van Britse officieren heeft gekregen om hem tijdelijk behulpzaam te zijn. Volgens Britse kringen lopen de Italiaanse burgers in Abessinië helemaal geen gevaar om door de inboorlingen te worden lastig gevallen.

Aan de Egyptische-Libyse grens worden krachtige agressieve verkenningen gemeld. Bij Tobruk maken de Australiërs voortgang met het herbezetten van een deel der buitenste verdedigingswerken rond de zeehaven, welke de Italianen en Duitsers eerder aan hen ontwrongen hadden. (Caïro, (AP) 18.5).

BRITSE DRUK OP FORT CAPUZZA.

Het communiqué van het Midden-Oosten meldt, dat de Britse troepen aanhoudend druk uit te oefenen op de Duitsers in de omstreken van Fort Capuzzo en bereids meer dan 500 gevangenen hebben gemaakt, terwijl vele voertuigen buiten gebruik werden gesteld. Men maakte echter geen melding van de toestand bij Sollum, welke plaats de Engelsen op Donderdag hadden veroverd.

Ook werd bekend gemaakt, dat de Engelsen en Australiërs vele verliezen in manschappen aan de Duitsers hebben veroorzaakt bij een beperkte tegenaanval rond Tobruk.

Verder wordt gemeld, dat de Imperiale strijdkrachten de belangrijke haven Port Dante in Italiaans Somaliland hebben bezet.

JAMES ROOSEVELT DENKT DAT INCIDENT-IRAK VAN LANGERE DUUR ZAL ZIJN.

Kapitein James Roosevelt, de oudste zoon van President Roosevelt, bevindt zich thans te Caïro als waarnemer tezamen met Majoor Gerald Thomas, beiden van het Marinierscorps van de Verenigde Staten.

Kapitein Roosevelt deelde bij een persconferentie mede, dat hij van plan is enige tijd in Egypte te blijven.

Verder deelde hij mede, dat de Engelsen de toestand in Irak wel in handen hebben, doch hij geloofde niet, dat het incident vlug voorbij zal zijn.

Hij merkte op, dat sommige van de Irakese vliegtuigen, die door de Raf werden vernield, van Amerikaans maaksel zijn. Hij verbleef op zijn reis een nacht te Basra in Irak en hoewel hij hoorde schieten had hij niet zien vechten.

ITALIAANSE VLIEGTUIGEN IN SYRIË.

Een bericht uit Istanbul deelde mede, dat jl. Zaterdag Italiaanse vliegtuigen arriveerden op Syrische vliegvelden.

Officieel werd eveneens uit Rome gemeld, dat Italiaanse vliegtuigen arriveerden op Syrische vliegvelden op weg naar Irak.

DAKAR BLIJFT FRANS.

De Vichy-Regering verklaarde categorisch, dat er helemaal geen quaestie van aan is, dat de Duitsers Dakar zullen bezetten en dit evenmin besproken is bij het onderhoud tussen Darlan en Hitler. Dakar behoort aan Frankrijk, Frankrijk heeft het reeds verdedigd en zal het verdedigen tegen elke agressie. (Vichy, (AP) 18.5).

HESS BLIJFT GEVANGENE VAN GROOT-BRITTANNIË.

Herbert Morrisson, Britse Minister van Binnenlandse Veiligheid deelde mede aan de bevolking van Londen, dat ongeacht de reden van de vlucht van Hess, deze „gangster" in Britse handen zal blijven (Londen, (AP) 17.5).

VRAGEN BETREFFENDE RUDOLF HESS.

Arthur Greenwood, Britse Minister zonder portefeuille, verklaarde, dat antwoorden op honderden vragen betreffende Hess spoedig zullen worden gegeven. Hij zeide: „Wij kunnen echter gerust nog wat wachten en Duitsland in onzekerheid laten" (Londen, (AP) 17.5).

HESS-AFFAIRE RAAKT OP DE ACHTERGROND.

Het nieuws van de vlucht van Hess werd verwijderd van de kop der Britse nieuwsbladen en moest plaats maken voor de snelle gebeurtenissen in Syrië en de reactie van Washington ten opzichte van Vichy. De Engelse propaganda verscherpte niettegenstaande de pogingen om het Duitse volk ervan te overtuigen, dat zelfs de meest geachte nazies niet veilig waren onder Hitler. De Britse radio veronderstelde, dat onder de vrienden van Hess die in aanmerking kwamen voor een „zuivering", waarschijnlijk zich bevindt Professor Willy Messerschmitt, de beroemde ontwerper van het vliegtuig. De BBC voegde daaraan toe, dat er geruchten zijn, dat Messerschmit Hess zou hebben geholpen bij zijn vlucht, aangezien deze een privé-vliegveld heeft nabij Augsburg en de machine welke Hess gebruikt heeft een van de laatste verkenningsvliegtuigen is, die nog niet in gebruik zijn genomen door de Luftwaffe. In verband hiermede wordt het van veel betekenis geacht, dat de voorgenomen tentoonstelling van het vliegtuig van Hess op Trafalgar-square plotseling is afgelast.

HESS SCHRIJFT NOG STEEDS.

De Britse radio deelde in een uitzending aan Duitsland mede, dat Hess reeds een week lang druk bezig is geweest met schrijven en spreken en Churchill een volledig verslag van Hess heeft ontvangen met vele verklaringen (Londen, (AP) 19.5).

SLACHTOFFERS VAN DUITSE LUCHTAANVALLEN.

Het Ministerie van Binnenlandse Veiligheid te Londen deelde mede, dat door vijandelijke luchtaanvallen op Groot-Brittannië gedurende de maand April 6.065 personen werden gedood. Hieronder bevonden zich 2.912 mannen, 2.418 vrouwen en 680 kinderen onder de leeftijd van 16 jaar en 55 niet-geclassificeerde kinderen. 61 Vermiste personen zijn mogelijk ook gedood (Londen, (AP) 17.5).

ANTI-NAZIE RELLETJE IN ROME.

De Universiteit van Rome werd gesloten tengevolge van een demonstratie van studenten tegen Duitsland, omdat er een tekort van brood was, luidde een ontvangen bericht.

Volgens een andere versie, welke de censuur in Rome passeerde, werden carabinieri gezonden naar de Universiteit om de demonstrerende studenten uiteen te jagen en werden hierbij tien studenten in gevechten die ontstonden gewond, voordat de carabinieri er in slaagden om de orde te herstellen, waarna de autoriteiten de Universiteit lieten sluiten.

Volgens deze versie demonstreerden de studenten tegen een beslissing van de faculteit om de examens een maand vroeger te houden, omdat zij die onder de wapenen geroepen werden op 1 Juni voor dienst moeten aanmelden. De studenten waren verbitterd omdat door deze verhaasting vele studenten niet zouden slagen bij gebrek aan voorbereiding.

NIEUW ANTI-FASCISTISCH TIJDSCHRIFT IN ETHIOPIË.

Onder de leiding van een jongen Britsen officier, wiens voornaamste werkzaamheden bestaan uit het opereren met een kleine verplaatsbare radio-zender in de wildernissen van Ethiopië, is een nieuw blad, genaamd „Onze Vlag" ontstaan in Oost-Afrika. De drukkerij en wat daarmede samenhangt heeft met de volledige staf koers gezet naar een uitgezochte plaats waar het blad zijn hoofdkwartier zal inrichten. Alle nieuws in het blad is anti-fascistisch.

Terwijl men zich op weg bevindt, worden dagelijks blaadjes uitgegeven en deze, volgens Londen, verspreid onder de inboorlingen door krantenjongens, die gewapend zijn met geweren en speren.

Kamelen waggelen met de uitrusting en Staf door de wildernis van Ethiopië.

De radio, welke wordt gebruikt om de verbinding te onderhouden met de buitenwereld en om propaganda te maken onder de inboorlingen, veroorzaakt den vijand hoofdbrekens, meldt de BBC.

Het nieuws van vandaag.

Er kan nog niets gezegd worden over Martinique, waar ieder tijdens het afgelopen weekeinde vol van was. Martinique is nog rustig, de Verenigde Staten bemoeien zich er nog niet mede, en in Vichy maakt men evenmin aanstalten reeds verdere stappen te doen in Nazie-richting. Wat echter wel op de proppen kwam, is Dakar, indertijd bekend geworden door Generaal De Gaulle. De Nazie-opmars uit Noord Afrika naar Dakar aan de Westkust is alleszins waarschijnlijk, al beweert Vichy, dat de Nazies het niet zullen hebben. Maar al Hitler ooit een actie tegen het Westelijk halfrond op touw zetten, dan zal hij Dakar moeten nemen. Dakar ligt als een vooruitgeschoven post om over te springen naar Trinidad (via de Kaap Verdische Eilanden, 3660 mijl), naar Natal (vooruitgeschoven post op de Zuid-Amerikaanse Oostkust, in Braziliё, 1620 mijl). De kortste afstand tussen het Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse vasteland is van Natal (Braz.) naar Freetown in Sierra Leone (Brits): 1565 mijl. De Nazie-bombarderingstoestellen werken binnen een cirkel met een straal van 1000 mijl, kunnen dus nimmer rechtstreeks attaqueren.

Ook beweert Vichy, dat er niets komt van een verbond tussen Duitsland en Vichy, toch gaat Hitler voort Pétain te paaien. Nu is er weer een bericht uit Vichy, volgens hetwelk 100.000 Franse krijgsgevangenen zijn losgelaten en naar huis mochten gaan (die behoeven dan tevens niet op Hitlers kosten te eten, zo kan men het ook bekijken).

In Noord Afrika is Sollum nog in Britse handen (blz. 1), terwijl in Abessinië de Hertog d'Aosta de voorwaarden voor de overgave van Amba Alagi heeft aanvaard en het veroveren en gevangennemen door de Britten lustig voortgaat. (blz. 1).

In Syrië schijnen Italiaanse vliegtuigen te zijn gedaald, terwijl de Hoge Commissaris Generaal Dentz order heeft gegeven weerstand te bieden aan de Britten (blz. 1). De Nazie-avance via dit land naar Irak gaat voort, en kostte aan Generaal Von Blomberg het leven (blz. 3). Nazie-Vriend Premier El Gailani was bij de begrafenis.

Boven Engeland was weinig activiteit jl. Zaterdag en Zondag. Maar de Raf trok er op uit om Kiel, Emden en Cherbourg te bombarderen (blz. 3).

Zes jaar Dienstplicht in Turkije

BETEKENIS VAN TURKIJE.

Wie zich een goed beeld wil vormen van de betekenis van Turkije krijgt dat door een kaart van dit gebied gade te slaan; bij gebrek aan mogelijkheid die voor u af te drukken, trachten we het met een beschrijving.

Daar zijn de Dardanellen, het nauwe kanaal, dat de Zwarte Zee en de Middellandse Zee verbindt; aan beide zijden wordt dit uiterst belangrijke kleine stuk water bewaakt door Engelands bondgenoot en vriend Turkije. Het is Ruslands enige weg naar de grote zeeroutes in het Zuiden. Hitlers laatste bewegingen hebben hem in de onmiddellijke nabijheid gebracht van deze smalle streep water.

Het kleine stuk Turkije, dat de Noordelijke zijde van de Dardanellen beheerst, grenst gedeeltelijk aan Bulgarije, dat zich aan de As-mogendheden heeft uitgeleverd, gedeeltelijk aan Griekenland. Griekenlands betekenis ligt voornamelijk in de enorme hoeveelheid vloot- en luchtbases, welke het bevat: van belang zijn Kreta en de eilanden in de Aegeïsche Zee, welke de ingang naar de Dardanellen beheersten.

Rhodes en de Dodecanesus zijn de twee eilanden, welke voor Italië bases betekenen voor een aanval op Turkije en Syrië. Dank zij het feit, dat de Royal Navy de Middellandse Zee overtuigend beheerst, en in weerwil van alle moeite, welke men doet, de Italiaanse vloot niet kan vinden, is hun ligging echter ten zeerste geïsoleerd.

Wil de As doorbreken in de richting van de olie, dan gaat de weg via Turkije. De positie van Syrië is in dit verband heel delicaat: zogenaamd acht Syrië zich gebonden aan de Vichy-regering, doch er bestaat heel wat meningsverschil tussen de Fransen in Syrië en de Syrische Arabieren. Het land steekt als een wig tussen de Turken en de Engelse troepen in Palestina. Syrië en Irak hebben een vrij lange gezamenlijke grens, terwijl de oliepijpleidingen van Irak gedeeltelijk via Syrië naar Tripoli en Haifa leiden.

In Iran en Irak liggen de door Engeland gecontroleerde olievelden en de Perzische Golf leidt van Iran en Irak naar de Indische Oceaan. Iran grenst aan de Verenigde Staten van Sovjet-Rusland en vormt een stuk van de wereld, waarvoor Rusland altijd de grootst mogelijke belangstelling heeft gehad.

Tussen het strijdende Westen en het Oosten ligt Inonu's land: Turkije.

Inonu's leger.

Als de dag aanbreekt — en de tekenen wijzen er op, dat dit niet ver af meer is —, waarop Turkije de strijdbijl moet opnemen, zal dit land een macht blijken te zijn, waarmede rekening valt te houden.

Inonu's leger heeft een oorlogssterkte van driekwart millioen uitstekend geoefende soldaten. De recruten, die op hun twintigste jaar worden opgeroepen, doen zes jaar dienst.....

Turkije heeft een kleine, doch uitstekend toegeruste vloot en de luchtmacht van enige honderdtallen toestellen is zeer modern.

Turkije wil gaarne een goede verhouding met Rusland bewaren; maar Rusland bewaart ook maar al te gaarne de vrede met Turkije. De manier om Ruslands olievelden in handen te krijgen, zou een aanval via de Zwarte Zee zijn en de ingang van de Zwarte Zee wordt volkomen beheerst door Inonu's land. Intussen zou Turkije, ingevolge het verbond met Engeland, wel aan Engelands vlooteenheden toestaan om door Bosporus en Dardanellen te trekken.

De Dodecanesus en Rhodes liggen heel dicht bij het vasteland van Turkije. Dat is heel plezierig voor Italië, wanneer het inderdaad strijdvaardig zou zijn...... nu is het alleen maar heel onaangenaam en een uiterst gevaarlijke situatie!

Theoretisch geredeneerd, zou Duitsland thans naar het Zuiden kunnen uitvallen; het zou Klein-Azië kunnen binnentrekken. Syrië, Palestina, Transjordanië. Irak en Iran met zijn rijke oliebronnen...... en vervolgens Brits-Indië binnenvallen.

Een schitterende droom voor Hitler, een grootse schrede in de richting van zijn wereldheerschappij. Het zal een droom blijven...... zolang Inonu en zijn zeventien millioen Turken er zo over denken als thans.

Inonu heeft een uiterst gezond ontzag voor Duitslands grote slagvermogen, maar hij weet ook heel goed, dat wanneer Turkije een onafhankelijke mogendheid wil blijven en zijn weg naar de modernisering wil blijven volgen, welke van Turkije een modelstaat zal maken, hij de Nazie-bedreiging zal moeten keren.

Turkije's President.

Dat is wel een van de grootste redenen voor den man, die van Turkije een modern land maakte, om een groot vriend te zijn en te blijven van Engeland.

De kleine, grijze man, president Inonu van Turkije, staat bij de deur naar het Oosten. De Duitsers zullen wellicht met geweld trachten hem de sleutel te ontrukken, maar dan zullen de formidabele vechters van Inonu opstaan en Hitler zal zich bitter beklagen, dat hij ooit de blikken naar het Zuid-Oosten wendde.

„Hij is een minstens even sterke figuur als Kemal Ataturk. Hij heeft niet de ongebonden fantasie van Ataturk, maar hij is stellig zijn gelijke, wat organisatie-talenten betreft en vastheid van overtuiging" — ziet daar het

standpunt van de leidende figuren in de Turkse regering inzake president Inonu.

Inonu:

De geschiedenis van vrijwel alle landen ter wereld wordt geschreven in de namen van de mannen, die hun lot bepalen: Frankrijk Pétain, Amerika Roosevelt, Duitsland Hitler, Engeland Churchill, Italië Mussolini, Rusland Stalin, Spanje Franco, Vrij-Frankrijk De Gaulle.

Sommigen hunner leven voor hun land. Anderen laten hun land voor hen leven. In het laatste geval komt het gewoonlijk hierop neer, dat zij hun land naar de dood voeren. In sommige landen worden de mannen, die het lot van hun land in handen krijgen, door de bevolking zelve naar boven gestuwd: dan zijn ze gewoonlijk de leiders, die dat land nodig heeft. In andere landen veroveren zij zich hun positie aan de top: dan zijn zij het, die het land ten verderve voeren.

Inonu:

een tengere man van middelmatige lengte, grijs haar, van een hoog voorhoofd naar achteren gekamd. Zijn ogen, die op het eerste gezicht dichtersogen lijken, blijken, voor wie ze goed ziet, de scherpe attente ogen waarachter een helder ongewoon goed verstand schuil gaat, de ogen van een man, die doorzettingsvermogen heeft tot in het fanatieke.

Deze man Inonu is typisch een kind van het moderne Turkije, het land, dat thans zulk een belangrijke rol schijnt te zullen spelen in het verloop van deze moordende oorlog.

Opvolger van Ataturk.

Inonu is de zoon van een jurist. Hij tekende bij het Turkse leger, voordat hij twintig jaar oud was. Later kwam hij in aanraking met Kemal Ataturk, den schepper van het moderne Turkije, en hij hielp dien in zijn strijd bij Galipoli. Zij samen droomden van de opbouw van een nieuw Turkije op de as van het oude.

Terwijl Ataturk (d.i. „Vader der Turken") in Anatolië de strijd voor de vrijheid voorbereidde, werd Inonu onder-minister voor Oorlog van de zwakke en weifelende regering, die toen macht in handen had.

Hij begreep al spoedig, dat het Turkije van morgen zou worden geboren aan de overzijde van de Bosporus en op een dag wist Inonu, naar het wil verkleed als vrouw en gesluierd — te verdwijnen en zich bij zijn vroegere kameraden te voegen.

Men weet hoe Ataturk met slecht bewapende en in lompen geklede troepen de oude despotische, door het buitenland gemakkelijk te beïnvloeden regering wist omver te werpen en toen onmiddellijk een aanvang maakte met de opbouw van een nieuw Turkije voor de Turken, de vervulling van zijn idealen.

Toen Ataturk stierf, volgde Inonu hem op en zette de tradities, door zijn vroegeren vriend en chef geschapen, voort.

Op het ogenblik houdt deze man, die zelden zo ooit een uniform draagt (hoewel de Turken zullen vertellen, dat hij een goed soldaat is, dat hij zich zelf niet als zodanig behoeft te adverteren), en die een electrisch hoorapparaat draagt, omdat hij slecht hoort (waarbij de Turken zullen vertellen, dat dit biezonder gemakkelijk is, wanneer men even rustig wil nadenken over een beslissing), de sleutels in handen van de oorlog in het Nabije Oosten en wellicht zelfs van de gehele wereldoorlog.

DE EEN-DAG-LOON-ACTIE.

De oproep om op 10 Mei een dag loon af te staan heeft in N. O. Indië ten minste een half milloen gulden opgebracht, maar het eind resultaat zal pas over enige weken bekend worden.

CURACAO

CUROM-NIEUWS.

Programma Di.: 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
18.30 Kinderuurtje, verzorgd door Tante Martha.
19.30 Programma verzorgd door het Cur. Genootschap der Wetenschappen.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 Vervolg programma Cur. Genootschap der Wetenschappen.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Voetballen:
Jong Colombia — D.T.V.O. 2—1 (Testcompetitie).
K.S.C. — Vitesse 0—3.

De nieuwe elftalcommissie is er niet in geslaagd een team samen te stellen, dat sterker is dan de gewone elftallen. Men zal nog eens een nieuw team moeten samenstellen.

TENNISWEDSTRIJDEN TEN BATE VAN CURAÇAOSE VOETBALLERS.

Zaterdagavond, ongeveer een half uur later dan was vastgesteld, namen de tenniswedstrijden een aanvang, welke zouden worden gespeeld tussen de kampioens van de diverse tennisclubs op Curaçao om de Pabst-beker, welke ter beschikking was gesteld door den Heer Johan E. Mauricio.

In een kort woord richtte de Voorzitter van de Commissie voor het inzamelen van gelden ten bate van de voetballers in Costa Rica zich tot de in geringe mate opgekomen aanwezigen, waarbij hij dank zegde voor de opkomst, hoewel hij hoopte, dat men de volgende dag in groter getale aanwezig zou zijn.

De wedstrijd Tjin-A-Djie versus Salas, werd door Salas gewonnen met 8—6; 5—7; 6—2.

De partijen wogen tegen elkaar op, doch naar het ons scheen, nam Tjin-A-Djie het wel wat te kalm op, waardoor vooral in de tweede set zijn tegenstander de achterstand goed wist op te halen.

De tweede wedstrijd tussen De Wolf van Asiënto en Jessurun van Juliana, werd door De Wolf gewonnen het 6—4; 7—5.

In deze wedstrijd scheen Jessurun zijn tegenstander wel onderschat te hebben, die in de laatste tijd inderdaad stukken is vooruitgegaan. Jessurun moest dan ook boeten voor deze fout.

De Apostolisch Vicarius, vergezeld door Vicariaats-secretaris P. I. de Bruyn, gaf door zijn aanwezigheid blijk van zijn belangstelling.

De finale op Zondag tussen de winnaars van deze wedstrijden, de Heren Salas en De Wolf, werd door Salas gewonnen met 4—6; 6—4; 1—6; 6—3; 6—2

Doordat De Wolf de eerste en derde set wist te winnen, moest Salas zich buitengewoon inspannen om de overwinning te behalen, hetgeen hij op schitterende wijze heeft weten te doen. De Wolf gaf echter een fijne partij te zien en wist dikwijls de onmogelijkste ballen van Salas te retourneren. Salas gaf blijk een uitstekende service te bezitten.

De kampioen werd na de wedstrijd van alle kanten gefeliciteerd met de geleverde praestatie en verdiende overwinning, waarna de beker na een speech van den Voorzitter der Commissie werd uitgereikt door Mej. Helena Mauricio, de dochter van den Heer Mauricio, die de tropee had uitgeloofd.

Nederland.

DE JEUGD IN NEDERLAND.

Uit een brief, die wij dezer dagen ter inzage kregen en die kennelijk aan de censuur ontsnapt is, lezen wij het volgende:

Stijgende criminaliteit.

„De criminaliteit onder de jeugd, baart in Nederland ernstige zorg: de klachten over verwildering der jeugd nemen toe, speciaal voor Rotterdam.

Mr. Overwater, de kinderrechter in de Maasstad, waarschuwde in verband hiermede de ouders om hun kinderen niet aan hun lot over te laten, doch al het mogelijke te doen om hen bezig te houden. De rechter verklaarde voorts dat een oppervlakkige beschouwing der statistiek tot de veronderstelling zou kunnen leiden, dat de kinder-criminaliteit afnemend zou zijn, doch — aldus mr. Overwater — men moet niet vergeten, dat de politie thans veel minder opsporingswerk doet, terwijl dit soms zelfs geheel tot stilstand is gekomen. (Dit laatste, aldus het A.N.P., kan niet aan de politie verweten worden, daar deze de handen vol heeft, met het uitvoeren van de opdrachten der bezetters.)

De „N. R. Crt." deze aangelegenheid bespreekend, acht de aanwezigheid van puin, een belangrijke plaatselijke factor; de brand in Rotterdam, welke twee weken duurde, tezamen met de omstandigheid, dat de stad maandenlang een woestijn was van onbewaakte puinhopen, bevorderden, volgens het blad, de misdadigheid. In Rotterdam zijn vele volwassenen veroordeeld, die niet in staat zijn een misdrijf te zien in het opgraven en meenemen van zaken, welke zij uit het puin hebben opgedolven. Het voorbeeld der volwassenen werkt aanstekelijk op de jeugd en het werkt nu — terwijl het puin reeds is opgeruimd — nog na. Het delict „diefstal in vereniging" komt herhaaldelijk voor op de lijst van door de kinderrechter te behandelen gevallen.

Bij dit alles komt nog, dat de schooltijden in Nederland zeer ongeregeld zijn geworden, daar vele scholen bezet zijn door de Duitse bezettingstroepen. Zo zijn bijvoorbeeld in Hilversum alle moderne door Dudok ontworpen scholen door de Duitsers gerequireerd als een gevolg, waarvan de jeugd moest terugkeren naar oude, afgekeurde scholen.

Het is duidelijk, zo besluit het A.N.P. in Londen, dat de verzorging van het moreel-herstel der Nederlandse jeugd, een belangrijke taak is voor het na-oorlogse Nederland.

MAAR.....

Zij zullen het nog warm genoeg hebben.

200.000 tropenuniformen in Nederland besteld.

Duitse troepen, die bestemd zijn voor Afrika, worden thans, zo schreef „Daily Telegraph", gehard in speciaal gebouwde broeikasten, in de nabijheid van Berlijn, in Thüringen, en een Duitse provincie bij Polen.

De temperatuur in deze biezondere broeikasten wordt verhoogd tot 104° F. (Sahara 117° F., Curaçao 84° F.) en gedurende deze harding mogen de voor Afrika bestemde soldaten niet meer dan een halve fles lauw water drinken.

Zij dragen tropenhelmen.

Een oefening duurt 48 uur aan één stuk.

Volgens berichten uit dezelfde bron zijn duizenden Duitse soldaten tegen cholera en malaria ingeënt als ook tegen pokken en andere ziekten, welke zij in de tropen zouden kunnen krijgen.

De „Daily Mirror" weet nog te melden, dat de Duitsers in Nederland 200.000 tropenuniformen hebben besteld voor gebruik in Afrika en 25.000 reddingsgordels voor gebruik bij de inval in Engeland.

AUTOMATISCHE TELEFOON

A. N. P. seint uit Londen, dat ondanks de Duitse bezetting de automatisering van de telefoon in Nederland voortgang vindt. Automatische intercommunale gesprekken zullen zeer spoedig worden uitgebreid. Op 26 Februari ll. zijn Zwolle en Leeuwarden ingeschakeld.

K.N.A.C.

Het jaarverslag van de Koninklijke Nederlandse automobielclub over 1940 is verschenen. Er wordt spijt uitgedrukt over het feit dat de met veel verwachting tegemoet geziende sportieve evenementen niet konden plaats hebben. „Het is duidelijk dat het sportleven moet stilliggen tot na de oorlog". En het wijdt woorden van weemoed aan de nagedachtenis van G. J. van Wickevoort Crommelin (op 10 Mei 1940 gedood toen hij op weg was naar den Haag), een onoverkomelijk verlies voor onze organisatie.

SCHRIK VOOR DE RAF.

Een Amerikaan, die dezer dagen uit Amsterdam te Londen is aangekomen vertelde: Duitse Militaire Bureaux worden voortdurend verplaatst van het ene gebouw naar het andere.

De Duitsers hebben voorkeur voor kloosters. De nonnen van Hageveld bij Heemstede kregen aanzegging binnen 48 uur het gebouw te verlaten en vrij te maken voor de Duitsers.

Die bleven daar tien dagen en toen verdwenen zij weer.

Hetzelfde was het geval met de kloosters te Venlo, Steyl, Grubbenvorst. Dit alles omdat Nederlanders rapporteren aan Londen en omdat de Raf snel werk pleegt te maken van zulke inlichtingen.

HOSPITAALSCHIP „ORANJE".

Het enorme hospitaalschip „Oranje" (prachtig geschenk van N. O. Indië aan de geallieerde zaak) gaat eerstdaags zijn werk beginnen.

Tien artsen zijn reeds ervoor benoemd.

Leider is Kolonel Dr. J. E. Gerards (Bandoeng).

Een van de voornaamste dokters is Prof. T. Reddingius van de medische hogeschool te Batavia.

Een ander Dr. Brandon uit Sydney (Australië).

De Administratie is in handen van Majoor Snijdewint.

Drie apothekers en zestig verpleegsters zullen dienst doen.

THESOS EN HET PRINS BERNHARD FONDS.

Thesos, de Surinaamse turnvereniging gaat komende maand een uitvoering geven in het Briontheater ten bate van het Prins Bernhardfonds.

De vereniging heeft bovendien nog andere plannen. Een junioren afdeling zal worden opgericht en men zal andere clubs les gaan geven. Een begin werd gemaakt met de vereniging „Olympia".

S.V. „RACING CLUB CURAÇAO".

As. Dinsdag 20 dezer vriendschappelijke voetbalwedstrijd tegen de R.K.S.V. „Jong Holland". Terrein Mundo Nobo. Aanvang 16.30 uur.

Opstelling:
Benjamin.
Krips Hollander
Daal Naar Pietersz
M. Meulens C. Prince S. Krips
H. Rosario d.c. Gomez.

Reserves: Mingueli, H. Prince, R. Prince, C. Lourens, N. Meulens, Ch. de Jongh, N. Arvelo, Th. Arvelo.

DE FRATERS TOGEN TER KERKE.

Gisterenmorgen had er een plechtige Hoogmis plaats in de parochie-kerk van Pietermaai ter intentie van den Eerwaarden frater Licinius, die Zaterdag jl. zijn gouden klooster-jubileum vierde.

Velen waren ter kerke getogen om Gods zegen af te smeken over het werk van Frater Licinius.

„God heeft hem geroepen", zei de Pastoor der parochie in zijn schone herdenkingsrede, „en hij heeft gehoorzaamd. Frater Licinius heeft zich niet alleen onderscheiden als een goede leermeester, doch ook als een groot kindervriend en velen zullen zich nog de wijze raadgevingen herinneren, welke deze Frater hun meegaf."

Een woord van lof verdient het gemengd frater- en kinderkoor van het Sint Albertus-college, dat de Mis met zijn zang opluisterde.

ASKARINI EN DE HOGE HOED.

Enige tijd geleden trad in Roxy Askarini op voor het Prins Bernhardfonds. Een schone geste. Veel dankbaarheid en bewondering viel Askarini ten deel. Maar achteraf bleek Askarini tweedelig, nl. Askarini en J. Rijkhoek, kapelmeester van ss „Cottica". De lof voor Askarini bedoeld, was natuurlijk ook voor Rijkhoek. De heer Rijkhoek, die echter van deze belangloze voorstelling niet rijk werd, zag zich nu nog beroofd van lof en waardering. Dit op zichzelf hinderde niet erg, was het niet, dat een waarderende recensie reclame betekent en uiteindelijk dus weer peculanten. In ons verslag zwaaiden wij biezondere lof aan de hoge-hoed-toer. Noch de hoge hoed, noch de praestaties daarmede verslag zwaaiden wij biezondere lof toe buiten zijn schuld, opstreek. De hoge hoed met alles wat er aan zat, behoorde aan J. Rijkhoek, kapelmeester van ss. „Cottica".

Dus alsnog aan hem onze lof toegezwaaid. We hopen hiermede Askarini's dubbelheid duidelijk te hebben gemaakt en ieder deel zijn toekomende lof te hebben gegeven. Ieder het zijne en het Prins Bernhardfonds de vruchten van beiden.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels.

Heden: Geb. vis, geb. aard., spercebonen.
Morgen: Hutspot met klapstuk.

Agenda:

Maandag, 19 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.
Dinsdag, 20 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag, 21 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag, 22 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Vrijdag, 23 Mei 20.00 uur
Bijeenkomst Cur. Postzegelveren. in het Repetitielokaal.

WACHTDIENSTEN.

Maandag, 19 Mei 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.

ZEEVAARTSCHOOL.

Als gevolg van de tijdsomstandigheden is het zeer moeilijk om stuurlieden en machinisten, die voor een hogere rang studeren, van de benodigde studieboeken te voorzien.

Indien er onder de employé's personen zijn, die op bepaalde voorwaarden hun studieboeken wensen af te staan of in bruikleen te geven, worden deze verzocht hiervan opgave te doen aan de afdeling SA (Scheepvaart) — tel. 340.

Eventueel zal worden overwogen voor boeken, die thans worden afgestaan en in goede staat verkeren, nieuwe boeken terug te leveren, zodra de omstandigheden dit mogelijk maken.

U.S.S.R.

U.S.S.R. = Unie van Socialistische Sovjet Republieken. Deze zijn:

1. Russ. Sovj. Federatieve Social. Republiek ($^{2}/_{3}$ v.d. U.S.S.R.'s bevolking, $^{3}/_{4}$ v.d. oppervl.).
2. Oekraïne.
3. Witrussische Republiek.
4. Azerbajan.
5. Georgië.
6. Armenië
7. Kazak.
8. Turkmenistan.
9. Kirshiz.
10. Tadjik.
11. Estland.
12. Letland.
13. Littauen.
14. Uzbek.

HOE LANG IS DE PAUS?

In World Almanac 1941 staat een lijst van alle pausen. Aan het eind staat Pius XII, van wien de volgende beschrijving gegeven wordt: „lang 6 voet, 2 inches; gewicht 160 pond; zwart haar, lichtelijk aan het grijzen; donkerbruine ogen; patricische trekken, grote neus; vastberaden mond; draagt goudgerande bril; vader heette Philippus Pacelli, was schitterend kerkelijke advocaat; zijn broer Francesco vertegenwoordigde Vaticaan in besprekingen met Mussolini over de Romeinse quaestie".

Weinig bekend is, dat de gebeden na de Stille Mis (3 Ave's, Salve Regina etc.) op voorschrift van Pius XI steeds tot intentie der Russische christenheid worden gebeden.

BONAIRE.

De Sta. Maria was oudtijds bewoond.

Ten N.O. van Rincon ligt een heuvel van een 60 meter hoogte, Sta Maria genaamd. Van mensen, die in de buurt van deze heuvel werken, hadden we al eens meer gehoord, dat er volgens de overlevering hutten gestaan hadden, waarvan de resten nu nog te zien zijn.

Onlangs zijn we er eens gaan kijken, en onze moeite was niet te vergeefs. Het was werkelijk enige moeite want hoe meer men stijgt, des te weliger tieren er de cadushi's, datu's en Spaanse juffers. Het is bijna onmogelijk om zonder steken van dat prikkelgoed boven te komen.

De top is vlak en dicht begroeid, ook met ander groen. Er hebben op zijn minst vier gezinnen gewoond, zoals de kalkvloeren getuigen. Eén huisje is van steen geweest. Dat is niet zo vreemd, als men bedenkt, dat de heuvel zelf bezaaid is met rechthoekige natuurstenen. Die behoeft men maar op elkander te stapelen, wat leem ertussen en de muur is klaar. Nu liggen de stenen in een zuivere rechthoek op de grond, zo goed als onaangeroerd, beschermd door de doornrijke begroeiïng. Er is blijkbaar in de loop der jaren weinig belangstelling voor betoond.

We snuffelen wat tussen de stenen en doen vondsten. Een paar maalstenen om de maïs tot meel te wrijven. Een stuk drinkglas, ruw bewerkt, rosig van kleur en ongelijkmatig gevormd. Stukken van een ijzeren ketel, zo groot, dat de gehele Sta Maria-bevolking er zijn funchi in kan gekookt hebben.

Gedeelten van kommen en kannetjes. Natuurlijk een flascu, de jeneverkruik der voorvaderen. Een deel van een tinashi (een vat om drinkwater te bewaren), goed gevormd en slechts van weinig mindere qualiteit dan de heden ten dage gebruikte. En tenslotte — en dit is wellicht de enige vondst van meer waarde — een stuk van een andere tinashi, van zeer slechte leem, vol keitjes, geheel met de hand, zonder draaischijf, gemodelleerd, en dus allerwaarschijnlijkst aardewerk van eigen maaksel. Dit is misschien een aanwijzing, dat de plateel-productie op deze eilanden nog niet zo heel lang is uitgestorven. Deze heeft bestaan, gezien de begraafmethoden der vorige eeuwen. Van Aruba wordt gezegd, dat men in de aanvang der 19e eeuw nog doden in urnen begroef.

De vraag van belang is natuurlijk: wanneer men op deze heuvel woonde. Het is niet eenvoudig te bepalen. De mensen spreken van „de hele oude tijd", „de tijd der slavernij", en van „de tijd der Indianen" als van synoniemen. Over het algemeen is het schatten van deze mensen van ruimte, tijd of afstand zeer onbetrouwbaar. Bovendien overdrijven ze dikwijls om den vrager een plezier te doen.

Vergelijken we de resten dezer woonhutten met die van enkele andere, wier tijd wel bekend is, dan kan een lekenoog schatten, dat het ten minste een goede honderd jaren geleden is, dat men er het laatst woonde.

Vreemd blijft echter, waarom men op 60 meter hoogte zijn woonverblijf ging zoeken. Hieromtrent doen bij de thans omliggende bewoners vrij eensluidende verhalen de ronde.

In die „oude tijd" dan landde er zo nu en dan een vreemd schip aan de noordkust. (Mogelijk in Boca Onima of bij Playa Grandi, daar landen de vissers nu nog.) De bevolking schrok bij ieder schip, dat ankerde, daar de schepelingen vaak de mensen overvielen om ze als slaaf elders te kunnen verkopen. Eerst trachtten ze de bevolking ervan te overtuigen, dat de landing slechts met vredelievende bedoeling gedaan was. Ze toonden zich vriendelijk, deelden het een en ander uit, tracteerden tenslotte op jenever (ze kenden hun pappenheimers!) en als dit gelukt was, pakten ze de bedrogen bevolking onverwachts op.

Lukte het lokken niet, dan ging men voorzichtig op roof het land in. Beter uitgerust dan de straatarme, vrij geworden slaven, keerden ze in de regel met mensenbuit terug.

Toen de schrik er eenmaal in zat, zocht menig vrij gelaten huisvader een veiliger oord voor zijn familie — zo de Sta Maria-bevolking. Men woonde er geheel verscholen. Van daaruit kon men het eerst een vreemd schip zien naderen, drinkwater putte men uit Poz di Pia (tegenwoordig Poz di Sjon Grandi genaamd) en Poz Letin, beide aan de zeekant gelegen en op kortere afstand dan te Rincon wonende mensen hun drinkwater verkrijgen kunnen. De last van de hoogte had men er voor over. De vele cactussen vormden een natuurlijke versperring voor den vreemdeling.

Ook is het een veel verteld verhaal, dat bij iedere nadering van een vreemd schip, de bevolking zijn geld in een kruikje stopte en het begroef. Klein huisraad en wat van waarde was, hing men aan een gordel en als de nood aan den man kwam, vluchtte men de mondi in.

Dat er slaven geroofd werden, staat historisch vast. In de 18e eeuw doet de Commandeur van Bonaire herhaaldelijk zijn beklacht op Curaçao, dat schepen van vreemde nationaliteit het eiland overrompelen en beroven. Dit maakt de volksverhalen des te geloofwaardiger.

Nazies zien Denemarken als een Natie van IJskegels.

Denen kijken door de Duitsers heen.

Vroeger de meest hartelijke der Scandinavische volken, hebben de Denen zich thans sedert de Nazie-bezetting getransformeerd in een „natie van ijskegels", schrijft een speciale correspondent van de „Nya Dagligt Allehanda."

Uit zijn artikel blijkt de haat en het verzet van de Denen en hoewel van verschillende aard, geeft dit niet minder dan dat van de Polen of Noren.

Slechts zelden ontstaan er gevechten tussen Denen en Duitsers. „Integendeel" schrijft de correspondent, bestaat er een zg. „neo-Deense stijl", een wijze, waarop men Duitsers laat blijken hoe men over de veroveraars denkt. Deze is verschillend, het is gewoon kilheid."

Niet een enkele Duitser van de bezettingstroepen is er in geslaagd te worden toegelaten in een privé-woning. De kunst om geen Duitse soldaten te zien, om naar het schijnt door hen heen te kijken, heeft een biezondere hoogte bereikt en kan meesterlijk genoemd worden.

Het gevolg daarvan is, dat de Duitsers zich weliswaar in Denemarken bevinden, maar toch feitelijk er geheel buiten staan, zonder de minste grond te hebben om zich hierover te kunnen beklagen.

Het artikel gaf een voorbeeld van de Deense openhartigheid. Toen een Deense dame, aan wie een plaats was aangeboden in een wagen door een Duitsen officier, hem bedankte in het Duits, liet hij beleefd blijken hoe heerlijk het was te horen, dat Duits in Kopenhagen zo goed kon worden gesproken.

„O ja," zei de dame, „maar wij willen het niet spreken".

De correspondent noemde verder nog gesprekken met Duitse soldaten, die verklaarden, liever in Polen te zitten, waar men voortdurend het risico loopt een mes in de rug te krijgen. De atmosfeer in Denemarken vond men echter veel erger. „Die kille correctheid tot in de kleinste biezonderheden slaat hen op de zenuwen en vernielt de moraal", voegt de correspondent daaraan toe. „Het is onuitstaanbaar."

De schrijver gelooft, dat het grootste deel van de morele kracht van het Deense volk voortspruit uit de absolute eenheid van Koning Christiaan.

In zijn patriottische koningsgezindheid is Denemarken een van de meest verenigde landen ter wereld. Denemarken is de Koning en de Koning is Denemarken.

Naar men zegt, weerstaat Koning Christiaan zoveel mogelijk aan de Duitse eisen en wordt hij door de overwinnaars gerespecteerd.

De Denen hechten een biezondere belangrijkheid aan zijn dagelijkse rit te paard door de straten van Kopenhagen. Deze gewoonte van jaren werd hervat de dag na de bezetting, toen Christiaan het Hoofd der bezettingstroepen mededeelde, dat hij van plan was te rijden en niet de minste last wenste te hebben van de Duitse soldaten.

„De ochtendrit van den Koning is voor de Denen het bewijs dat het Koninkrijk nog bestaat", zegt de Zweedse correspondent. „Daarom bevolken de Denen de straten zodra de Koning rijdt. En aangezien hij de symbolische betekenis kent, welke zijn rit heeft verworven, zal de Koning het nooit nalaten, hoe koud de wind of regen ook is".

BUITENLAND.

MAARSCHALK VON BLOMBERG GEDOOD.

De Britse radio deelde mede, dat Veldmaarschalk Werner von Blomberg werd gedood bij een Britse luchtaanval. De Maarschalk bevond zich bij de Duitse missie, die ter hulp is gezonden aan de Irakese rebellen. De Irakese Premier Rashid Ali El Gailani woonde zijn ter-aarde-bestelling te Bagdad bij.

Volgens berichten uit Berlijn is de Veldmaarschalk, die in Februari 1938 werd afgezet als Minister van Oorlog, omdat hij huwde met een timmermansdochter, gedood, terwijl hij in actie was op een niet nader genoemde plaats (New York, (AP) 17.5).

PROCLAMATIE VAN GENERAAL DENTZ.

Generaal Henri Dentz, Hoge Commissaris van de Franse Mandaten Syrië en Libanon, gaf een proclamatie uit, waarin hij een beroep deed op het Syrische volk om weerstand te bieden aan de misdadige agressie van de Engelsen. In een radio-rede verklaarde Dentz, dat de Engelsen na Mers El Kebin en Dakar wederom Frans bloed doen vloeien. Tegelijkertijd dat Pétain in een radio-uitzending het Franse verlangen naar vrede te kennen gaf, deelde Dentz mede, dat de Engelsen begonnen waren de Syrische vliegvelden aan te vallen. Volgens Dentz heeft Pétain medegedeeld, dat Frankrijk geen agressieve bedoelingen heeft ten ozichte van Engeland of haar Imperium.

Hij zeide, dat de Duitse landingen in Syrië het resultaat waren van de toepassing van het wapenstilstandsverdrag en de Britse beschuldigingen niets waren dan uitvindingen. Dentz zeide: „Men heeft mij opgedragen lucht en land van de Levant te verdedigen. Die zending zal ik zonder buigen uitvoeren" (Beyrut, (AP) 19.5).

HERTOG VAN AOSTA AANVAARDT BRITSE VOORWAARDEN.

De Hertog van Aosta, de Italiaanse Onderkoning van Ethiopië, aanvaardde de Britse voorwaarden voor de overgave van Amba Alagi met garnizoen.

De Britse strijdkrachten, die den Hertog en zijn leger hebben gevolgd tot 280 mijl ten Noord-Oosten van Addis Abeba hoopten heden Amba Alagi, de sterkte in de bergen binnen te trekken. De Britse voorwaarden werden niet bekend gemaakt en het werd niet onmiddellijk bekend of de Hertog zelf oorlogsgevangene zou worden. (Londen, (AP) 19.5).

100.000 FRANSE GEVANGENEN WORDEN VRIJGELATEN.

Officieel werd bekend gemaakt, dat Duitsland instemde om ogenblikkelijk ongeveer 100.000 Franse oorlogsgevangenen te doen terugkeren, als eerste resultaat van de Duits-Franse besprekingen.

Het communiqué, dat dit maakte, deelde mede, dat de onderhandelingen bevredigende voortgang hebben en verklaarde, dat als eerste resultaat een aantal van ongeveer 100.000 in de oorlog gevangen soldaten zouden worden teruggezonden. (Vichy, (AP), 19.5).

AANVALLEN VAN DE RAF.

Een communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelt mede, dat in de afgelopen nacht vliegtuigen van het bommenwerperscommando Kiel aanvielen en schade aanrichtten aan de belangrijke scheepswerven. De haven van Emden werd ook gebombardeerd. Marine-vliegtuigen vielen samen met vliegtuigen van het Kustcommando de dokken te Cherbourg aan gedurende de nacht. Geen van de Britse vliegtuigen wordt vermist van deze operaties.

Thans is bekend, dat een tweede vijandelijk vliegtuig werd vernield bij de luchtaanvallen in de afgelopen nacht op Groot-Brittannië. (Londen, (AP). 19.5).

WEINIG LUCHTACTIVITEIT BOVEN ENGELAND.

Een communiqué van de Ministeries van Luchtvaart en Binnenlandse Veiligheid te Londen deelde mede, dat in de afgelopen nacht vijandelijke vliegtuigen bommen wierpen op twee punten in het Zuid-Westen. Geen schade werd aangericht en geen ongevallen veroorzaakt. Behalve deze incidenten valt er niets te rapporteren. Een vijandelijk vliegtuig werd in de nacht vernield. (Londen. (AP) 19.5).

FRANSE VRACHTSCHEPEN IN BESLAG GENOMEN.

De Franse vrachtschepen „Indiana" „Nemours", die sedert de Franse capitulatie in Juni ligplaats hebben gezocht te Cristobal, C.Z., werden onder bewaking gesteld van de Amerikaanse Kustwacht. De bemanningen van beide schepen bleven aan boord.

BRITSE VLOOTEENHEDEN BIJ BENGHAZI TERUGGEDREVEN.

Het Duitse nieuwsbureau DNB deelde mede, dat de Duitse Luchtmacht Britse eenheden van de Middellandse Zeevloot, welke Benghazi naderden, heeft doen terugtrekken. Men voegde hieraan toe, dat in de haven van Tobruk verschillende transportschepen door nazie-vliegtuigen werden aangevallen en gedeeltelijk vernield.

ARGENTIJNSE MINISTER NAAR COLOMBIA.

De Argentijnse Minister van Buitenlandse Zaken, Ruiz Guinazu, die met zoveel vertoon in de Verenigde Staten ontvangen werd, vertrok jl. Zaterdag uit Miami met zijn zoon Alfonso en zijn Secretaris per stratosfeervliegtuig van de Pan American Airways naar Bogota, waar hij op Zondag aanwezig zal zijn bij de onthulling van het monument van Generaal San Martin.

GEEN IJZER IN DE DUITSE HUISHOUDING.

Het Reich heeft deze maand in een decreet op strenge wijze het gebruik van ijzer en staal in vele huishoudingen en industrieën verboden.

Uitzondering werd slechts gemaakt voor goederen welke dienen voor militaire- of hospitaalgebruik.

Asbakjes, babywagens, vogelkooien, braadpannen, kruisbeelden, koffie- en theepotten, electrische toestellen voor huishoudelijk gebruik en fantasiemessen en scharen zijn slechts enkele van de voorwerpen, waarvoor thans andere materialen dan staal en ijzer moeten worden gebruikt.

Ook voor kunstvoorwerpen en versieringsdoeleinden wordt het gebruik van ijzer en staal verboden.

RUDOLF HESS TOT STUDENTEN.

Tijdens een bijeenkomst van studenten, kort voor zijn vlucht, te München sprak Rudolf Hess het volgende, dat in het licht der latere gebeurtenissen een speciale betekenis kreeg:

„Wij staan voor een grote tijd, voor machtige gebeurtenissen, die niet een onzer kan doorgronden. Deze tijd zal voor eeuwen zijn stempel drukken op ons werelddeel, en gedurende duizenden van jaren zullen wij het lot der wereld bepaald hebben. Adolf Hitler zal dan een legendarische figuur zijn geworden, die gerangschikt zal worden als het grootste genie aller tijden".

5 TON WIEROOK BRANDDE.

De gehele voorraad wierook van koopman F. W. A. Bird te Londen werd door de Nazies in brand gebombardeerd. De rook was ontzettend.

VIER BROERS IN HET LEGER.

Vier moderne musketiers, de gebroeders Harkless van Peoria, Ill., traden kort geleden gezamenlijk in dienst van het Amerikaanse Leger. Het kwartet werd begroet door den Commandant, Brigadier Generaal John C. Homer, die hen elk de hand drukte en zeide: „Ik ben blij om jullie hier te hebben jongens. Ik weet, dat jullie het goed zult hebben." Drie van de broers gaven zich vrijwillig voor de dienst op, toen de vierde werd opgeroepen.

PROEFSCHAPEN.

Professor L. Madison van de Amerikaanse Cornell Universiteit heeft twee schapen alleen met kunstmatige voeding groot gebracht. Ze kregen nauwkeurig berekende hoeveelheden caseïne, cellulose, verschillende zouten en vitamine preparaten. Thans na anderhalf jaar, zijn de schapen, die hij behandelde, veel groter dan de anderen, die slechts gewoon voedsel hadden gekregen.

ELSIE DE KOE IS DOOD.

Deze zo populaire en beroemde koe in Amerika is dezer dagen tengevolge van een tragisch auto-ongeluk om het leven gekomen, toen zij op weg was naar een publieke vertoning in New York. Het treurige lot, dat Elsie zo vroeg beschoren was, beroofde het pubilek de aangename uren van deze intelligente koe. De overleden Elsie, wier eigenlijke naam als „You'll do, Lobelia" staat ingeschreven in het register van Jersey, kwam voor het eerst op het toneel bij de laatstgehouden Wereld-tentoonstelling te New York, toen enige bezoekers, die haar afbeelding op de reclameplaten langs de weg hadden gezien, vroegen de koe in eigen persoon te moken bekijken. En zo werd „You'll do, Lobelia" de vierde Elsie, die een plaats kreeg in het boudoir van de Wereld-tentoonstelling.

Na het eerste jaar van de Wereldtentoonstelling, was Elsie ere-gast bij een cocktail-partij in het Roosevelt-Hotel. Sedert die tijd was Elsie's carrière meteoorachtig. Een jaar geleden ging „You'll do, Lobelia" naar Hollywood in een privé-vervoerwagen om er in een film op te treden, terwijl zij er ook voor een radio-programma optrad, dat voor de gehele wereld werd uitgezonden.

Bij haar terugkeer bracht zij haar vacantie door in een boerderij in Massachusettes, waar zij het levenslicht aanschouwde een jaar of negen geleden en verscheen vervolgens in een March-of-Time-program.

Op de noodlottige dag was Elsie op weg naar New York om er in een van de nummers van een publieke vertoning te worden gemolken.

Men kreeg echter een botsing met een andere wagen en Elsie's rug brak. Ze werd naar het melkhuis vervoerd en op een bed gelegd van hooi, terwijl verscheidene vee-artsen haar leven trachtten te redden. Maar X-stralen toonden aan, dat er geen redding meer mogelijk was. Elsie laat een kalf na, Beulah, dat geboren werd gedurende haar bezoek aan Hollywood.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Generaal Charles De Gaulle, Leider van de Vrije Franse strijdkrachten, deed in een radio-rede uit Brazzaville in Frans Equatoriaal Afrika een beroep op de Fransen in het Imperium om op te staan tegen Vichy en waar zij kunnen van hun geweren gebruik te maken tegen den gezamenlijken vijand en tegen hun verraderlijke hoofden. Hij zeide: „Frankrijk is met ons. Wij moeten rekenen op een opstand tegen de verraders, die ons Imperium aan den vijand overleveren na dit gedaan te hebben met ons eigen land."

De Britse radio deelde aan Duitsland mede, dat de reden waarom Hess het vertrouwen heeft verloren in de mogelijkheid van een Duitse overwinning te vinden, is in een onlangs verschenen nummer van „Zeitschrift für geopolitik", een orgaan van zijn vriend Majoor Generaal Professor Doctor Hauschofer, wiens arrestatie werd gemeld, hetgeen werd ontkend door Berlijn.

Hauschofer is eerlijk genoeg om het belangrijke pessimisme te erkennen over Duitslands vooruitzichten met het oog op de interventie van de Verenigde Staten in de oorlog.

Volgens achtergehouden berichten uit Beirut heeft men de Noord-Amerikaanse, Britse en Palestijnse burgers verzocht om Libanon te verlaten. De berichten deelden mede, dat nazie-agenten de propaganda voor de zenuwenoorlog leiden en de spanning opzwepen.

Nelson A. Rockefeller, een bevorderaar van de handels- en culturele relaties tussen de Amerikaanse Republieken, deelde bij een lunch mede, dat de Amerikaanse Republieken de eerste aanval op dit werelddeel door de agressors zouden moeten weerstaan en legde de nadruk op de noodzaak om de weerstand aan de nazie-bedreiging nu effectief te maken.

Het Britse Ministerie van Informatie bevestigde, dat het stoomschip „Zamzam" waarschijnlijk tussen Pernambuco en Kaapstad is verloren gegaan. Het schip vervoerde een Noord-Amerikaanse ambulance-afdeling om dienst te doen bij de Vrije Franse strijdkrachten in het Midden-Oosten. De ambulance-afdeling bestond uit 20 voertuigen, een veldkeuken, een X-stralen aanhangwagen en een personeel van 24 Noord-Amerikaanse doktoren en bestuurders.

BLIKSEMGEBEDENBOEK.

Op last van Aartsbisschop Arthur van Westminster, is een boekje uitgegeven „Blitzprayerbook". Kost één penny, grote letters in het donkere licht (n.b.) van schuilkelders.

KINDEREN DES LICHTS.

In het afgelopen jaar telde de R.K. kerk in N. O. Indië 51.880 bekeerlingen.

In totaal zijn er in N. O. I. thans ruim 600.000 katholieken waarvan 1/6 van Europese afkomst.

NONNEN WERDEN GEINTERNEERD.

In Bezet Franrijk zijn ± 300 nonnen van andere dan Franse nationaliteit geïnterneerd. Vooral veel Canadese zusters delen dit schrikkelijk lot.

KORTE KNALLEN.

Mijn glas werd weggegraaid!

Verbeeldt U, waarde lezers, dat ik reeds 10 minuten geleden iets besteld heb en nog komt er niets opdagen. En dan te denken dat ik door de hitte van tegenwoordig gewoon versmacht van de dorst.

Ah... daar komt de kellner aan, maar het is een andere. Ik roep hem en leg kalm de situatie uit, heel kalm. Maar hij is niet voor rede vatbaar.

„Als er iets bij zijn kameraad is besteld, behoeft hij er niet voor te zorgen", weet hij te vertellen.

Ik denk even een onpasselijk woord, maar er zit te veel volk om me heen, zodat ik maar besluit mijn opinie over de „service" geheim te houden.

Tenslotte komt daar mijn bestelling aan. Toch niet precies, want het blijkt, dat er een vergissing in het spel is. Ik had whisky besteld, maar er komt whisky-soda. Afin, er is toch iets. Voor de soda moet ook maar betaald worden, terwijl de bediende kennelijk op een fooi wacht. Deze wordt hem met tegenzin gegeven om, laten we hopen, de volgende keer beter geholpen te worden.

Vervolgens zit ik te peinzen, hoe het toch komt, dat de klant hier niets te vertellen heeft. Misschien door de kleine Maatschappij waarin wij leven, waarin het publiek den leverancier eerder nodig heeft dan omgekeerd. Gelukkig, dat de toestand de laatste tijd een beetje begint te veranderen. Zou het komen door de oorlog? Of door de concurrentie?

En toch is in de winkels van verbeteringen, op enkele zaken na, weinig merkbaar. De klant moet zich voornamelijk zelf bedienen. Ik heb de dag te goed, dat een voorstel door den verkoper of verkoopster werd geopperd omtrent iets aardigs, of over de qualiteit van het een of ander en ik heb dan ook maar altijd gebruik moeten maken van het motto: „Helpt Uzelf".

Plotseling word ik uit mijn overpeinzingen wakkergeschud door een hand die mijn haast leeggedronken glas weggrabbelt en een doek wrijft over de natte tafel.

Ik grabbel op mijn beurt hopeloos met een bespottelijke armenzwaai naar mijn glas terug.

De kellner kijkt mij verbaasd aan. Hij dacht dat ik klaar was.

Wederom stijgt mij een minder prettig woord naar de keel, maar ik slik. Toch kan ik mijn gevoel niet verkroppen en met een „Barst vent" geef ik lucht aan mijn gemoed en loop kwaad de deur uit. De klant heeft toch nooit gelijk.

DE BEURS IN AMSTERDAM

Hoe staat het er feitelijk mede?

O.W. Alexander, de bekende financiële redacteur van de „Evening Standard" vraagt de aandacht voor de gang van zaken op de Amsterdamse Effectenbeurs, en geeft de hoop te kennen, dat de Londense monétaire autoriteiten de koersschommelingen te Amsterdam nauwgezet volgen.

Wij ontlenen daaraan het volgende:

Scheepsbouw-aandelen stijgen.

In de eerste tijd na de Duitse bezetting waren de markten zo goed als levenloos, maar thans heerst er bedrijvigheid, vooral in Rayons en Nederlandse staalwerken, terwijl ook de scheepsbouw-aandelen zeer aanzienlijk verbeterd zijn. De oorzaak van het oplopen van Rayons en Staalwerken is dat deze ondernemingen grote aandelen hebben in de Duitse Glansstoff Maatschappij en de Duitse Verenigde Staalwerken.

Er was een tijd dat men weinig waarde hechtte aan deze aandelen, maar nu de Duitsers de waarde van de mark met betrekking tot het Nederlandse geld opgevoerd hebben, is het bezit der aandelen houdende maatschappijen ook in waarde verdubbeld en verdrievoudigd.

De scheeps-aandelen zijn in waarde toegenomen door het vele werk dat de werven voor Duitsland verrichten moeten.

Toen de Duitsers de Nederlandse markten overnamen, verboden zij transacties in andere dan zuiver binnenlandse ondernemingen en in de certificaten van Amerikaanse aandelen en bonds.

In de effectenlijst worden geen aandelen of bonds genoteerd, waarvan de originelen genoteerd werden vóór de Duitse invasie. Al deze securities zijn op last van de Duitse Regering geregistreerd moeten worden.

Toename goudbezit.

Opmerkelijk is het dat uit de weekstaat der Nederlandse Bank een toename van het goudbezit blijkt. Dit kan geen andere oorzaak hebben dan de verkoop van haar securities in de Verenigde Staten. De Duitsers verzenden ze door bemiddeling van neutrale bankiers, via Lissabon per Clipper, en via Petsamo en Wladiwostok naar Amerika.

In de vorige oorlog gingen de Britse autoriteiten, door middel van de censuur en op andere manieren, het doorsijpelen van fondsen naar Duitsland tegen.

Het is duidelijk dat deze bewegingen niet volkomen stopgezet zijn. Alexander meent dus, **dat het dringend noodzakelijk is de schroef nauwer aan te halen, en dat het raadzaam zou zijn indien de Nederlandse Regering met Amerikaanse ondernemingen een regeling treft, krachtens welke geen betalingen van interest of hoofdsom gedaan zullen worden op de securities, die aldus naar Amerika overgebracht zijn.**

Maatregelen dienen genomen te worden om te voorkomen dat de betalingen via neutrale landen in Duitse handen terechtkomen.

De schrijver noemt het opmerkelijk dat bij het oplopen der Nederlandse markten de Joden bang zijn aan operaties deel te nemen. De meeste kooporders komen uit Duitsland.

Prof. R. Welschen O.P. †

Over den fijnzinnigen en hoogbegaafden Amsterdamsen hoogleraar en priester, prof. R. Welschen O. P., verscheen in „De Tijd" het volgende treffende „In Memoriam" van de hand van een zijner medebroeders, Dr. B. C. Benthem O.P.

„Met professor Welschen is een eenvoudig en bescheiden mens en een fijnzinnig Thomist heengegaan. Die hem echt goed gekend hebben, — ik geloof niet, dat het er velen in den lande zijn — staan met weemoed bij deze lijkbaar, omdat zij in hem een begaafd beoefenaar der wijsbegeerte en een mens met een zacht en heel teer gemoedsleven verliezen. Zij gevoelen dat iets kostbaars en weldoends uit hun leven is weggenomen.

Door de grote, haast te grote teerheid van zielestructuur heeft professor Welschen geen vlot en gemakkelijk leven gekend. Er zijn mensen, die een stoot kunnen opvangen en ongestoord, zo niet onverschillig, hun weg blijven gaan. Er zijn anderen, die pijnlijk geraakt worden, maar gemakkelijk hun evenwicht herwinnen door desnoods een stomp terug te geven. Professor Welschen behoorde niet tot deze temperamenten. Al wat hard was of onvriendelijk, al wat stoorde en hinderde, ondervond hij als iets pijnlijks en iets schrijnends, iets, dat hem in zich zelf deed terugtrekken, iets, dat ook soms physiek een kwelling voor hem werd. De schokkende gebeurtenissen van deze tijd hebben zijn gevoelig gestel merkbaar kwaad gedaan.

De keerzijde van deze ontvankelijkheid was, dat hij de goede dingen en al het aangename, dat het leven toch ook hem gebracht heeft, werkelijk genoot. Hij genoot het, naar zijn aard, met ingetogen vreugde, maar hij genoot het intens. In zulke momenten kwam een geheel eigen humor los, de humor van een altijd milde en oorspronkelijke geest.

Gezien zijn karakter zal het overbodig zijn er aan te herinneren, dat professor Welsen een vriendschap betuigde, die vol belangstelling was, vol weldoende hartelijkheid, steunend en dienend, waar het maar kon, volledig. Hij was dan een bescheiden en zachtzinnig gever van wijze raad.

Welschen was een uitzonderlijk knap en fijnzinnig Thomist. Door zijn voortdurende studie van haast alle werken van St. Thomas en zijn voortdurend nadenken over het gelezene, had hij zich een sensus thomisticus gevormd, die hem tot een veiligen gids maakte bij alle wijsgerige vragen, die hem werden voorgelegd. Altijd wist hij in de zo talrijke werken van St. Thomas plaatsen aan te wijzen, die bij een besproken vraagstuk tot opheldering konden dienen.

Welschen was een Thomist naar eerlijke overtuiging. Bij zijn biezondere aanleg voor wijsgerige bespiegeling was het Thomisme hem niet vanbuiten-af opgelegd als een dwang; het werd bij hem ook niet door a-rationele motieven bepaald; het was in zijn geest de natuurlijke uitbloei der algemeen menselijke intelligentie, waarvan hij ruim zijn aandeel bezat. Hij heeft zijn hart gegeven aan het Thomisme, nadat het zijn verstand voor zich gewonnen had. Te lang ook had hij met Magister Doodkorte, die het grootste vertrouwen in hem stelde, samengewerkt, zoekend en tastend, disputend en definiërend en oprecht genietend wanneer het inzicht bereikt was.

Zijn steeds jong gebleven, zeer intelligente ogen, nooit door een grijnsje van valse vernuftigheid omrand, nooit door een koppige vasthoudendheid verstrakt, straalden scherp doorzicht uit. Ook kon hij voor de neus weg, als spelend, een opmerking maken, die een quaestie tot in het hart ging.

Professor Welschen was het tegendeel van overhaasting in wetenschappelijke vraagstukken. Zijn natuurlijke voorzichtigheid controleerde vaak al te lang een geheel van redeneringen en oplossingen. Maar wat hij leverde, was van zeer hoog gehalte. Zo heeft hij meegewerkt aan de vooruitgang van de wetenschap en van het Thomisme. Zijn artikelen over „L'Idée de la Personnalité in „Revue Thomisme" van 1915/16, hebben indertijd in thomistische kringen enige opschudding verwekt, doordat hij haast algemeen voorgestane opvattingen verliet en op onjuistheden meende te kunnen wijzen bij enige kopstukken.

Wat professor Welschen leverde, was áf, soms zelfs in deze zin, dat hij een wijsgerige uiteenzetting wist te maken tot een veelzijdig stuk schoonheid. Ik herinner mij van hem een radio-voordracht over het passieleven in den mens. In dit stuk theoretische en practische wijsbegeerte was een splendor ordinis in ophouw en voortgang, in het evenwicht der delen, in een versiering van verrassende vondsten, die niets gekunstelds hadden, maar levensecht in het geheel pasten, in een beeldspraak, die pakte en verhelderde, in een woordenkeus, die door treffende juistheid boeide. Want Welschen hield, ook in de wijsbegeerte, van het tekenende woord, waarin het eigen persoonlijke wetenschapsbezit en het eigen zieleleven van een nadenkend mens aan de dag komt. Recht uit het hart kwam hem, als een verzuchting, de opmerking in een recensie neergeschreven: „Ik mis echter in de zegging te veel het snedige, het markante, het eigen leven van schrijvers ziel. Te zelden treft ons in zijn overigens klare manier van zeggen een scherp tekenende, insnijdende uitdrukking, die relief brengt in de vorm der denkbeelden, wat toch zeker hun duurzame inwerking op de lezers versterken en noch de duidelijkheid, noch de eenvoud zou schaden."

Wij zullen zijn karakteristieke kop met de jonge en scherpziende ogen niet meer zien. Maar bij de velen, wien hij heeft welgedaan, zal de herinnering aan hem blijven voortleven en uit hun hart zal tot God een gebed opgaan voor zijn zielerust. Moge ook door de voorbede van den groten heiligen Thomas van Aquino deze begaafde en goede leerling spoedig de zaligende Godsschouwing bereiken."

NIEUW BOEK VAN REMARQUE.

Als van een spook, dat rondwaart op gezette tijden, wordt een nieuw boek aangekondigd van Erich Maria Remarque, die rijk geworden is met „Im Westen nichts Neues" over Wereldoorlog I. Het boek legde de walging van de moderne krijg zodanig bloot, dat geen fatsoenlijk mens het apprecieerde, al moet gezegd worden, dat een beschrijving van de moderne bombardementsoorlog nog gruwelijker zou moeten zijn.

Hij werd de grote vijand van Hitler. In 1933 werd zijn boek onder Goebbels' persoonlijke toezicht in Berlijn verbrand. In 1939 werd hem zijn Duitse burgerschap ontnomen (wat zouden vele Duitsers dat ambiëren momenteel).

Remarque woont thans in de Verenigde Staten en publiceerde een boek **„Flotsam"**, handelend over de refugees, mannen en vrouwen zonder paspoort, zonder burgerrechten, zonder medeleven van de zijde hunner medemensen en zonder toestemming ergens te wonen. Zij scharrelen aan de grenzen van Tsjechoslowakije, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk, komen over die grenzen, worden weer teruggedreven.

GOERINGS VROUW BELEDIGD.

Emmy Goering, de stevige ex-actrice en echtgenote van den dikken Hermann, heeft volgens de „Daily Express" onlangs in de Weense opera een publieke belediging ondergaan, die raak geweest is.

Zij verscheen in de opera in een opzichtige avondjapon en droeg een briljanten tiara, vertelt een correspondent van de „New York Times". Zij zat in de vroegere keizerlijke loge. En toen begon de herrie.

Een geheime anti-nazie organisatie zat verspreid in de hele zaal klaar voor een demonstratie.

Op zeker ogenblik begonnen zij allen tegelijk te zingen: waar heb je die tiara gestolen?

Politie-dienaren renden heen en weer om het geschreeuw tot zwijgen te brengen, maar dat lukte niet, ofschoon zij een twintigtal demonstranten, grotendeels studenten, arresteerden.

En terwijl de lichten half werden gedraaid, verliet Frau Goering woedend de opera.

ONDANKS DE JAZZMUZIEK.

Symphonie-orkesten verheugen zich in Amerika steeds meer in de belangstelling van het publiek. Gedurende de afgelopen twintig jaar is het aantal van dergelijke orkesten gestegen van 17 tot 275, waarvan er 12 uitsluitend uit vrouwen bestaan. Voorts wordt deze belangstelling nog bewezen door het feit, dat de verkoop van gramofoonplaten, bespeeld door symphonie-orkesten, in de afgelopen tien jaar met 800 procent is toegenomen.

LEGERPRIESTERS IN DE VERENIGDE STATEN.

Tegelijk met het groter worden van het leger der Verenigde Staten, neemt ook het aantal legerpriesters toe, die zich belasten met de geestelijke verzorging. Op 1 Juli zullen in totaal 1500 aalmoezeniers over het gehele land bij het leger zijn ingedeeld. Verleden jaar Juli was dit slechts 139.

Ieder kerkgenootschap in de Verenigde Staten heeft het recht aalmoezeniers te benoemen in verhouding tot het aantal harer leden. De Katholieke Kerk staat aan het hoofd met 140 priesters. Dan komen de Baptisten met 96; de Methodisten met 79 en de Episcopalen met 56.

BOEKEN OP INDEX.

Erbpflege und Christentum, door Wolfgang Stroothenke (Leipzig 1940) en **Rasse und Christentum**, door Rustang Ruthane zijn op de Index van verboden boeken geplaatst.

Beide boeken propageren sterilisatie en euthanasie (d.i. het doden van mensen, die aan ongeneeslijk **verondersteld̲e** kwalen lijden, hetgeen in zich zedelijk kwaad is (doden van een onschuldig mens) en derhalve **nooit** toe te staan).

INBOORLINGEN-PRIESTERS OP KLEINE SOENDA-EILANDEN N.O.I.

Paters Karel Kale S.V.D. en Gab- Manek S.V.D., zijn de 2 eerste in- boorlingen op de Nederlandse Klein Soenda-eilanden, die tot priester gewijd door Apostolisch Vicarius H- drik Leven S.V.D.

De Paters van het Goddelijk Wo- (uit Steyl) begonnen in 1913 hun mis- sie op deze eilanden.

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

52).

Getuigenis tegen haar of verdachte omstandigheden: Gesprek afgeluisterd door H. P. en haar weigering dit te verklaren.

Hildegarde Schmidt. — Duits onderdaan. Bed N° 8. Tweede klas.

Motief geen.

Alibi: Middernacht tot 2 uur. (Gegarandeerd door conducteur en haar meesteres). Ging naar bed. Werd gewekt door conducteur om plm. 12.38 en ging naar meesteres.

Notitie: De getuigenis van de reizigers wordt gesteund door de verklaring van den conducteur, dat niemand Ratchetts coupé binnen ging of verliet tussen middernacht en 1 uur — toen hij zelf naar de volgende wagen ging — en van 1.15 tot 2 uur.

— Dat document, begrijp je, zei Poirot, — is enkel een opsomming van de getuigenis, die we gehoord hebben, zo gerangschikt voor het gemak.

Met een grimas gaf monsieur Bouc het terug.

— Het is niet erg verhelderend, zei hij.

— Misschien vind je dit meer naar je smaak, zei Poirot, en overhandigde hem een tweede vel papier.

HOOFDSTUK XXV

Op het papier was de volgende vragenlijst geschreven:

Zaken die verklaring behoeven,

1. De zakdoek gemerkt met de letter H. Van wie is die?
2. De pijpschoonmaker. Verloren door kolonel Arbuthnot? Of door iemand anders?
3. Wie droeg de rode kimono?
4. Wie was de man of vrouw, verkleed in de wagon-lits-uniform?
5. Waarom staat het horloge op 1.15?
6. Is de moord begaan om die tijd?
7. Was het vroeger?
8. Was het later?
9. Kunnen we zeker zijn, dat Ratchett gestoken werd door meer dan een persoon?
10. Welke andere verklaring van zijn wonden kan er zijn?

— Wel, laten we zien wat we kunnen doen, zei monsieur Bouc, een beetje opvrolijkend bij deze opgave van zijn scherpzinnigheid. — De zakdoek om te beginnen.

— Zeer zeker, zei Poirot, knikkend op een tevreden manier.

Monsieur Bouc ging enigszins didactisch voort:

— De letter H houdt verband met drie mensen — mrs. Hubbard, miss Debenham, wier tweede naam Hermione is en de kamenier Hildegarde Schmidt.

— Ah! En van die drie?

— Het is moeilijk te zeggen. Maar ik zou, geloof ik, stemmen voor miss Debenham. Zover we weten, kan ze wel bij haar tweede naam genoemd worden en niet bij haar eerste. Ook rust er reeds verdenking op haar. Dat gesprek, dat je hoorde, mon cher, was zeker een beetje eigenaardig en zo ook haar weigering, het te verklaren.

— Wat mij betreft, ik ben voor de Amerikaanse, zei dr. Constantine. — Het is een heel dure zakdoek, en Amerikanen, zoals ieder weet, geven er niet om, wat ze betalen.

— Dus schakelen jullie beiden de kamenier uit?

— Ja. Zoals ze zelf zei, het is de zakdoek van iemand van hogere stad.

— En de tweede vraag — de pijpschoonmaker. Heeft kolonel Arbuthnot hem verloren of iemand anders?

— Dat is moeilijker. De Engelsen steken niet. Daar heb je gelijk in. Ik hel over tot de mening, dat iemand anders de pijpschoonmaker heeft „verloren" om den lang-benigen Engelsman verdacht te maken.

— Zoals u zei, monsieur Poirot, zei de dokter, — twee „toevallige" aanwijzingen is te veel. Ik ben het met monsieur Bouc eens. De zakdoek was een echte vergissing; vandaar dat niemand wil toegeven, dat hij van haar is. De pijpschoonmaker is een valse aanwijzing. Tot steun van de theorie merken we op, dat kolonel Arbuthnot geen verwarring toont en ronduit toegeeft dat hij een pijp rookt en dat type van schoonmaker gebruikt.

— U redeneert goed, zei Poirot.

— Vraag N° 3. Wie droeg de rode kimono? ging monsieur Bouc door. — Wat dat betreft, moet ik bekennen, dat ik niet het minste idee heb. Hebt u een opinie daar over, dr. Constantine?

— Volstrekt niet.

— Dan bekennen we ons daarin verslagen. De volgende vraag heeft in ieder geval mogelijkheden. — Wie was de man of vrouw, verkleed in wagon-lit-uniform? — Wel, men kan met zekerheid een aantal mensen noemen, die het niet kunnen zijn. Hardman, kolonel Arbuthnot, Foscarelli, graaf Andrenyi en Hector Macqueen zijn te lang. Mrs. Hubbard, Hildegarde Schmidt en Greta Ohlsson zijn te breed. Blijven over de knecht, miss Debenham, prinses Dragiloff en gravin Andrenyi — en geen van hen lijkt waarschijnlijk. Greta Ohlsson en Antonio Foscarelli zweren, dat miss Debenham en de knecht hun coupés niet verlaten hebben. Hildegarde Schmidt zweert, dat de prinses in haar coupé was en graaf Andrenyi heeft ons verteld dat zijn vrouw een slaapdrank had ingenomen. Daarom lijkt het onmoge- lijk dat het iemand geweest is — wat absurd is.

— Zoals onze oude vriend Euclides zegt, zei Poirot.

— Het moet een van die vier zijn, zei dr. Constantine. — Tenzij het iemand van buiten is, een schuilplaats heeft gevonden — dat, hebben we uitgemaakt, is onmoge- lijk.

Monsieur Bouc kwam aan de vol- gende vraag van de lijst.

— N° 5. — waarom staat het horloge op 1.15 — Daar zie ik twee ver- klaringen voor. Of het is gedaan door den moordenaar om een alibi vast te stellen, en later wordt hij verhinderd de coupé te verlaten toen hij het van plan was, doordat hij iemand hoorde de bewegen, of anders... — Wacht, ik krijg een idee.

Wordt vervolgd.